

Sygn. akt III KO 73/21

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **W. S.**,
skazanego z art. 148 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 7 października 2021 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.
z dnia 11 lipca 2014 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Skazany W. S. pismem z dnia 27 sierpnia 2021 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 lipca 2014 r., sygn. akt III K (...). Uzasadniając swoją inicjatywę wskazał, że w jego przekonaniu badanie zdrowia psychicznego oskarżonego powinno być przeprowadzone przez 3 biegłych lekarzy psychiatrów, a w jego przypadku było to dwóch biegłych lekarzy. Zwrócił również uwagę na to, że na narzędziu przestępstwa nie zabezpieczono jego śladów¹⁾ linii papilarnych oraz wyraził wątpliwości co do prawidłowości przesłuchania biegłego patomorfologa.

Wskazał także na fakt wydalenia z prokuratury prokurator, która prowadziła postępowanie przygotowawcze w jego sprawie w związku z prowadzeniem przez nią pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Na końcu wniosku podniósł, że był przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym bez udziału obrońcy. Do wniosku dołączył także wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu, zwolnienie z opłaty od wniosku oraz wniosek o doprowadzenie na posiedzenie w przedmiocie wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu, co czyniło zbędnym rozważenie kwestii wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2021 r., I KZ 7/21, LEX nr 3147724*).

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem wskazywane przez wnioskodawcę okoliczności nie wpisują się w żadną z podstaw wznowieniowych. Treść wniosku zdaje się wskazywać, że intencją skazanego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy z uwagi na sugerowaną możliwość odmiennej oceny niektórych już zgromadzonych w sprawie dowodów, czemu – co oczywiste – nie służy instytucja wznowienia postępowania. Jej przesłanką jest bowiem m.in. to, aby po wydaniu orzeczenia ujawniły się **nowe** (podkr. - SN) fakty lub dowody, nieznane stronom ani sądowi wskazujące np. na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Takich dowodów skazany nie przedstawił, kontestując jedynie ocenę części dowodów przeprowadzoną przez Sąd *meriti*. Odnosząc się do twierdzeń skazanego należy zauważyć, że zgodnie z art. 202 § 1 k.p.k., w celu wydania opinii

o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, powołuje co najmniej dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, nie zaś – jak podnosi skazany trzech biegłych ww. specjalności. Nie stanowi podstawy wznowieniowej nieposiadanie przez skazanego obrońcy z urzędu w postępowaniu przygotowawczym. Obrona obligatoryjna przewidziana w art. 80 k.p.k. występuje wprawdzie w sytuacji, w której oskarżonemu zarzucono zbrodnię, ale aktualizuje się dopiero na etapie postępowania jurysdykcyjnego – udział obrońcy jest obowiązkowy dopiero na rozprawie głównej. Całkowicie bez znaczenia dla kwestii wznowienia postępowania jest fakt wydalenia z prokuratury prokurator, prowadzącej śledztwo w sprawie skazanego, za czyn polegający na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości. Jedną z podstaw wznowieniowych jest sytuacja, w której w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia, jednakże wskazywane przez skazanego zdarzenie z oczywistych względów nie ma związku z postępowaniem, którego dotyczy wniosek o wznowienie.

Dodatkowo należy wskazać, że wniosek o wznowienie postępowania na korzyść skazanego może być złożony w każdym czasie, byleby tylko spełniał on warunki określone prawem.

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie stwierdzając okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.